

правяхъ съ него обширно за административното дѣление, за орографичните и хидрографични граници и т. н.; той ми каза, че може да се работи съ това Събрание, трѣбва човѣкъ да ги води, да имъ посочи пѫтъ; парламентарните обичаи. За сѫдебния проектъ Сукаровъ и Храновъ ми казаха, че може би е добъръ за Русия, ала тукъ „не даде да се прикалеми“. Агитацията на Моллова въ бѫдещата комисия да се избератъ само селяни, за да видятъ, колко имъ сѣче пипето; крещятъ противъ даскалите и чиновниците — интересни дебати за „предѣлното“, трѣбва ли и софиянци да получатъ „предѣлно“, па и чиновниците (да взематъ две заплати). — Мръсотиите съ девическото училище (Ташикмановъ).

Вечеръта бѣхъ каненъ у князя Lascelles и Mme Lascelles (за пръвъ пѫтъ, суha англичанка), Шеферъ, Янсенъ, Груичъ, Белдимиано, Кохъ, азъ и придворните. Седѣхъ между Груича и Коха. Много говорихъ съ Груича (пакъ веднажъ срѣбъски), поздравъ отъ Павла — Крагуевецъ, Кутлово, Кормай и Вашаръ при Неменикуче, Миличевичъ и Новаковичъ, партиите, животътъ въ София, българското сѫдействие (продажба — купилъ една турска кѫща, и изгубилъ); положение то на нѣщата въ България, за срѣбъско-българското приятелство и симпатии, фразата „брача Бугари“ била общо употребителна у събитието, ексклузивността и недовѣрието на българите, и къмъ руси и славяни, азъ говорихъ за извоюваната и подарената свобода, за своето недоволство тукъ; Сърбия е обидена отъ Цанковия проектъ за българското поданство, сѫщо и Румъния (за Добруджа и Пиротско). Съ Lascelles приказвахме за старините въ Римъ и Атина. Янсенъ за своето индустритално пѫтуване изъ България (всичко консумира и спи) и Румелия (кипи работа). Князътъ се обѣрна къмъ мене съ думите, че сега ме рѣдко вижда, само по нѣкога *in einem grauen Sommerhütchen im Garten* [съ сива лѣтна шапка въ градината]; какъ се чувствувамъ въ новите условия — азъ: *man muss in alles hineinfinden, es geht nicht anders* [човѣкъ трѣбва къмъ всичко да се приспособи, другояче не вѣрви]. За Гюзелева, рѣдко дохождалъ, никога нѣмалъ нѣщо важно. *Es scheint eine vollständige Null zu sein* [изглежда да е голѣма нула]. Азъ: *bei uns in Oesterreich, in Deutschland würde kaum einen mitelmässigen Gymnasialprof. abgeben, er hat etwas Physik und Mathematik in Odessa studiert* [у насъ въ Австрия, Германия едва ли би билъ единъ по-срѣдственъ гимназиаленъ преподавателъ, училъ е малко физика и математика въ Одеса]. Князътъ: *ich glaube, kaum auch das*. Zum Minister ist er gar nicht [азъ не вѣрвамъ, едва ли е училъ и това. За министъръ съвсемъ не е]. Азъ: *es ist schwer, ihm gar Vieles überhaupt begreiflich zu machen* [изобщо той много нѣщата може да схване]. Въ просвѣтата би могло много нѣщо да се направи, отъ Дринова е